

occurrit hic notanda. Primo quare
ihus mgt vocat. Secundo quare etiam
dñs appellet. De primo nota q
ideo mgt vocat q docet nos exēplis
et verbis. Nā dē de eo actuū. q ce
pit facere et docere et ut pfectius no
bis doceret semetipm notis exhibz q
si libru ad legēdū. Hinc ē qd dī ap
p. vidi in dextera sedē tis sup thronū
librū scriptū intus et foris et signa
tum sigillis septem. Iste liber quē vi
dit ille verax discipulus ē ih̄s xp̄s
Ipe ei sedet ad dextrā p̄ris sup thro
nū eius. Iste liber scriptus est intus
l̄is multum de bonitatis. scriptus est
etiam foris l̄is multiplicis asperitatis.
videlicet flagellis. spinis. clavis et
lancea. Iste etiam liber ab eterno sig
nat⁹ fuit septē sigillis q ab initio a
ante secula p̄ordinatū fuit q filium
dei oportet pro nobis nasci circumci
di mori sepeliri resurgere ad celos a
scendere et in de ad iudiciū redire.
Ista autē sigilla successiue fuerūt a
p̄ta. adhuc septimū apicitur Et no
ta q in isto magistro tria principali
ter sunt notanda Primo em̄ exhibet
nobis exemplū ammirande humili
tatis Secundo cū discipulis suis pa
scha facit eximie caritatis. Tercio vo
cat nos vocatōne quadrisformis vi
tutis. De primo videlicet de exem
plo ammirande humilitatis. Legitur
iob. viij. vbi dicit sic. surgens ih̄s
a cena et ponit vestimēta sua. et cū
accepisset lintheū precinxit se. deinde
misit aquā in peluim et cepit lauare
pedes discipulorum suorum et extersit
lintheo quo erat precinctus. sequit̄
Postq̄ ergo lauit pedes eorum ac.

cepit vestimenta sua et cū reambulasset iterū dixit eis. Datis quid fecerit
vobis. si ergo ego laui vestros pedes
dñs et magister. et vos debetis alter
alterius lauare pedes Exemplū em̄
do vobis ut quemadmodum ego feci
vobis ita et vos faciatis. Nota igitur
ad lēam magnū hic humilitatis
exemplū exhibetur. Unde dicit glō.
sup locū illū. sciēs quia omnia dedit
ei pater in manus et quia a deo exi
uit et ad eū vadit. surgit de cena et
posu. vesti. ac. Glō. p̄misit altitudinē
suppositurus humilitatē ut p̄fē cōmē
datur humilitas hoi cū tā altus sic
se humiliavit ut et pedes traditois
lauaret. Bonū igitur est. p̄dictū se q̄
mur humilitatis exemplū. Dicit em̄
glosa super verbū illud. exemplū de
di vobis ac. Qui ad pedes inclinatur
humilitas ei in corde excitatur vel si
iam est confirmatur humilitatis af
fectus. Nota etiam predicta v̄ba
sic potes moraliter exponere. Sur
git ih̄s a cena idest de sinu et contē
placōne paterna ut nos ad cenam
refectionis eterne vocaret et ponit ve
stimenta sua videlicet immortalita
tis indumēta factus pro nobis mor
talis ut nos stola immortalitatis
indueret. Et cum accepisset lintheū
precinxit se carnem mundam assu
mens de virgine ut nos ad bellan
dum virtute et gracia precingeret.
Deinde misit aquam in peluim san
guinem preciosū effundens in mun
dū ut nos ab infectioē vicioz mūda
ret. et cepit lauare pedes discipuloz
suoz. affectus nostros videlicet pu
rificans ut nos digni⁹ ad consortiū

et in hanc materiā dicitur anima se trāf-
ferre ut ibi bñficia dñi meditetur ut
colūba. Quāq; em̃ anima in hac vita
debet opari quāq; cōtemplari. Tercō w-
cat eam ut coronet. vñ cāti. iij. Vei
de libano sponsa mea veni coronabe-
ris. q̃i dicet. O aia q̃ dupliciter es in
libano et p̃ cordis puritate et p̃ corpo-
ris castitate. veni p̃ fidē. veni p̃ spem
veni per caritatem. coronaberis em̃
corona glorie et sermo exultationis.
Quarto wcat eam ut se cum dñe
tut. Vnde cāti. v. veni in ortū meū
soror mea sponsa messui mirrā meā
cum aromatibus meis. Comedi sa-
uum cum melle meo bibi vinū meū
cum lacte meo. quasi diceret. O aia
que coheres michi. eris cāq; sis
soror que etiā consois sis regni mei
tanq̃ sis sponsa mea. veni in ortum
deliciarū mearū. Messui em̃ mirrā
meam cum aromatibus meis id est
congregavi illic electos meos qui cā-
q; mirra ppter me dura passi fuerūt
Qui etiā tanq̃ arc mata bonū odo-
rem suorū opm mundo diffuderunt.
vbi etiā comedo et ad comedendū ex-
hibeo fauū mee diuinitatis cū melle
humilitatis mee. Vbi etiā bibo cum
electis meis vinū exultationis cū la-
cte matris cōsolationis. Modo dice-
dum esset quare ih̃s dñs appelle-
ret sed hoc ad pñs psequi non possum.
Rogate ergo p̃dictū magistrū pium
ih̃m ut sic simus imitatores sue hu-
militatis ac eximie caritatis ut tā-
dem nos participes faciat sue clari-
tatis. Quod nobis prestare digne-

In die sancto pasche. Smo. xxxvij.

Pascha nr̃m immolatus ē xp̃s
Itaq; epulemur i azimis sin-
ceritatis et veritatis. Nō q̃ ille ag-
nus typicus quē olim iudei cum azi-
mis et lactucis agrestitus comede-
bant pascha vocabat. vñ dicunt di-
scipuli ad ih̃m. mat. xxvi. Vbi vis pe-
m? tibi comedē pascha. Vñ etiā ih̃s
ait discipulis suis lu. xxi. desideo desi-
deāui hoc pascha māducare vobiscū
anq̃ paciar. Nō ē q̃ apls hoc loco
pascha appellat ih̃m xp̃m. Ipe ei ve-
rus ē agn? q̃ abstulit p̃cā mūdi Ip-
se ē ille agn? quē i figurā tūc obtulit
iustus abel sc̃m sacrificiū imaculatā
hostiā. Ipe ē agnus de q̃ d̃t ysa. liij.
sicut ouis ad occisionē ducit. et q̃si
agn? corā tōdēte se obmutescet et
non apiet os suū. Dicit igit apls.
pascha nr̃m immolatus ē xp̃s. Itaq;
epulemur in azimis sinceritatis et
veritatis quātū ad dulcē affectionē
et veritatis quātū ad bonā opationē.
Et nō q̃ olim ad esum agni typi-
ci multa requirebant que spūaliter
intellecta requirūt etiā a nobis qui
vix agnū ih̃m xp̃m ab origine mūdi
occisū sacramētālit māducām?
Primū ē qd mandatū fuit eis ut su-
merent agnū absq; macula mascu-
lū amiculū. vñ exodi. xij. Erat agnus
absq; macula mascul? anniculus p
qd innuebat q̃ nō p̃ ficiam aliquam
sed tm̃ p̃ ih̃m masculū de imaculata
virgine imaculate conceptū et natū
et sine omni macula tam originali
qm̃ actuali existentem saluari nos
oportet. ppter ea cum annus p̃ duo
decim menses labatur et mēsis dica-
tur a mēse qd ē de fais. p̃cā agn?

xxxvij

